

Horsens Kunstmuseum 40-års jubilæumsudstilling

Horsens Kunstmuseums 40-års jubilæumsudstilling

Den 17. november i 1984 åbnede Horsens Kunstmuseum på toppen af Caroline Amalie Lunden.

I dag, 40 år senere har museet været gennem en stor udvikling der har betydet at museet ikke alene er vokset i størrelse, men også at samlingen er vokset dramatisk. I 1984 bestod samlingen af 312 værker, samt en større samling af Mogens Zielers værker.

I 2024 er samlingen vokset til at bestå af over 2000 værker. Horsens Kunstmuseum har gennem de sidste år målrettet arbejdet på at opbygge en substantiel samling af eksperimenterende samtidskunst, primært dansk. Det har været væsentligt af kunne præsentere den danske kunst sammen med internationale kunstnere.

Den jubilæumsstilling museet har skabt, kan ikke favne hele kunstmuseet, men museet har i valg af værker og kunstnere forsøgt at give et billede af Horsens Kunstmuseum grundlæggende DNA, inden for de fysiske rammer der netop nu var til rådighed. Der blev ikke plads til alle og alt, men museet håber at vores gæster vil kunne få et indblik i hvilket museum der blevet opbygget op gennem 40-års arbejde.

Mange af de erhvervelser museet har foretaget har ikke kunne ske uden ekstern støtte. Derfor en stor tak til den række af fonde, privatpersoner og kunstnere, der gennem donationer substantielt har støttet den del af museets udvikling.

Christian Lemmerz, *Selbst (Suicide Terrorist)*, 2000-2002

Døden er et centralt tema for Christian Lemmerz og i skulpturen *Selbst (Suicide Terrorist)* (oversat Selvportræt som selvmordsterrorist) har han skabt en skulptur af sig selv som selvmordsterrorist. Inspireret af det uhyggelige fænomen, hvor mennesker med sprængstof på kroppen sprængte sig selv og forårsagede kaos omkring dem, der omkring år 2000 blev et fænomen i større politisk sammenhæng.

Hugget i marmor ligger resterne af et menneske der har sprængt sig selv i luften i et politisk øjemed.

“... skulpturen hedder “selv”(som tysk selbst) og er et arbejde omkring angsten for døden(og mutilation) og en leg med identitet: mig selv som terrorist eller mig selv som offer. En andet pointe er at kopiere en amerikansk sneaker sko i italiensk marmor (det er en slags nyklassisime man kan forstå...hahahaha).Skulpturen var fra begyndelsen tænkt som en slags forsøg at forstå de billeder fra Israel (men siden er konflikten blevet så meget værre at jeg fik skrupler med at lave skulpturen)... det er igen en slags vodooskulptur og en slags gravsten(denkmal) og et forsøg på at lave en ambivalent politisk skulptur. Det er på den ene side angsten for at dø og på den anden side ønsket om at dø og dermed blive udødelig). Marmor er dødens og udødelighedens materie. Det er en heroisk sten. Det hvide uendighed.”

Skrev Christian Lemmerz i en mail den 19. Maj 2002 til Horsens Kunstmuseum i forbindelse med skabelsen af skulpturen.

Marmoret har en smuk, kølig hvid nuance, som står i skarp kontrast til det dystre motiv. Christian Lemmerz udtalte selv at han synes ”det er sjovt at arbejde med det mærkværdige møde mellem hårdt marmor og f.eks. en rådnende kvindekrop.” I dette tilfælde er det dog et selvportræt som selvmordsterrorist. Ligeledes har Christian Lemmerz tidligere forklaret, at: ” i vores samfund vil vi ikke ofre vores liv for noget som helst, og døden er noget, vi fortrænger groft.”

Selbst (Suicide Terrorist), 2000-2002
Hvid Carrara Marmor. 150 x 119 x 26 cm.
Købt 1. august 2002 med tilskud fra
Kulturarvsstyrelsen
Inventarnummer: 1083

Ian McKeever, Here IV, 2003

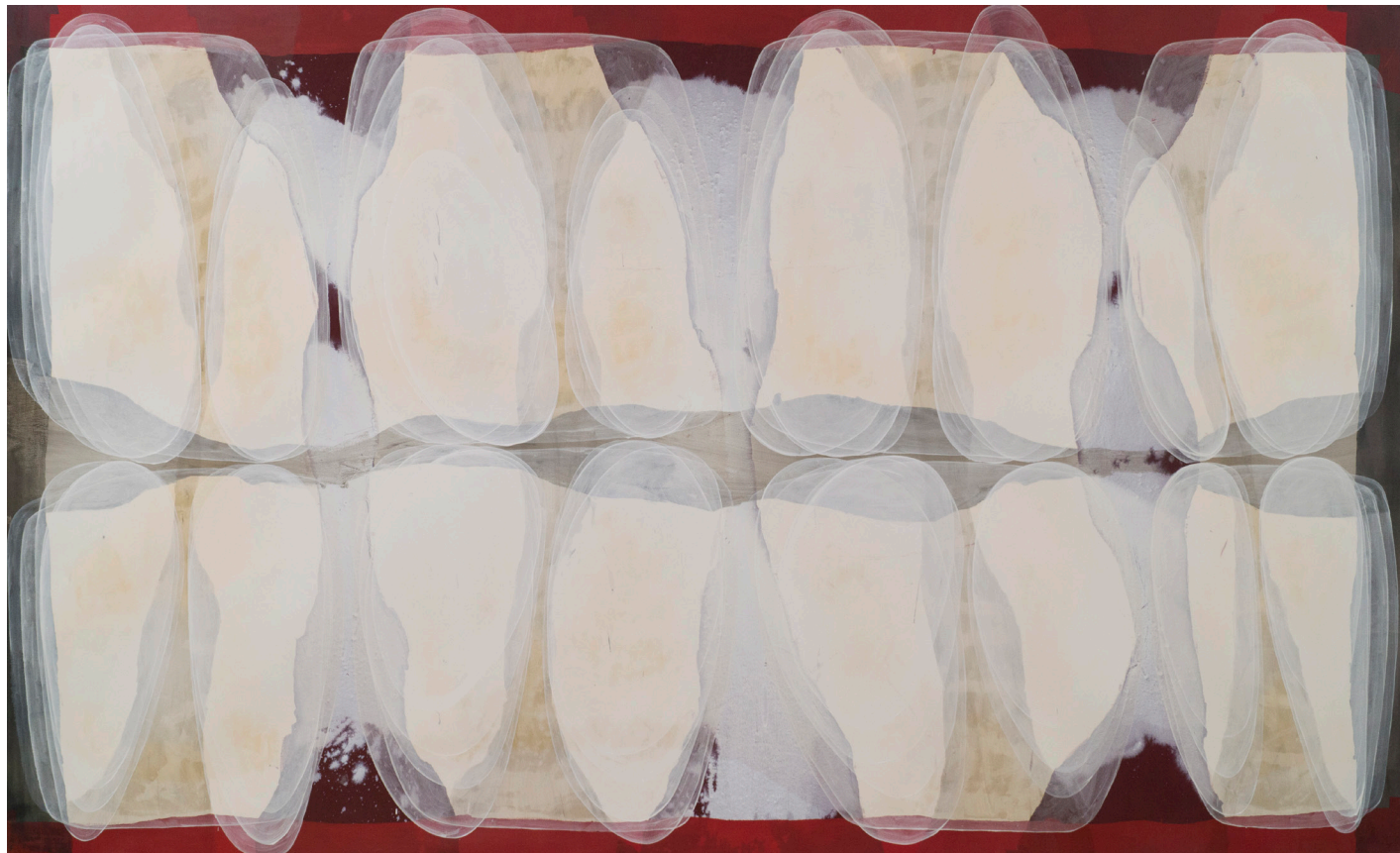
Englænderen Ian McKeever's store værk, der hænger ved indgangen til salen, er kendetegnet ved kunstnerens særlige malemåde, hvorpå han lægger lag på lag af maling over hinanden, så der dannes denne transparente struktur, der synes at gentage sig i det uendelige. Trods lærredets todimensionelle flade formår Ian McKeever at give det en illusion af dybde og evighed. Det er det kroppen sanser, som Ian McKeever omsætter til maleriet. Det kan være havets bevægelser eller lysets brydninger. Værkerne har på en og samme tid vægt og fylde, men rummer også en lethed og en imaterialitet. Det er værker, hvor der gives plads til langsommeligheden, fordybelsen og tavsheden.

Four Quartet. Here IV, 2003

Olie og akryl på lærred. 220 x 361,5 cm

Gave den 20 juni 2006 af Ny Carlsbergfondet

Inventarnummer: 1131

Lars Nørgaard, Roundabout, 2019

Roundabout er et kaotisk men æstetisk smukt værk. Lars Nørgårds 1980'er-humor synes væk for en stund i værket, og i stedet har kunstneren forsøgt at bearbejde og reflektere over livets omskifteligheder og hændelser. Titlen på værket, Roundabout (eller rundkørsel), refererer til de refleksioner over fortiden, nutiden og fremtiden, som kunstneren cyklede rundt og rundt i dagligt i denne periode af sit liv. Denne iboende fortælling om livet har Lars Nørgård formidlet igennem værket. Det handler om at være, hvor man er i tilværelsen, at se både frem og tilbage i livet og se på de voldsomme personlige oplevelser, som skaber desperation og vemod og dermed behov for refleksion. Da Lars Nørgård skabte Roundabout, lå hans far for døden, og faderens tilstedeværelse og dødsangst kan ses manifesteret som et stort øje i højre halvdel af billedet.

Lars Nørgård har anvendt Crackle Paste i maleriet. Et materiale, der er specielt udviklet til at skabe dybe krakeleringer i farvelaget, hvorved der skabes et spil imellem det tynde farvelag og de næsten tredimensionale Crackle Paste-områder på lærredet. Maleriet krakelerer således øjensynligt for næsen af en.

Roundabout. 2019

Olie og akryl på lærred. 170,5 x 280,0

Købt 11/12-2019 med tilskud fra Slots- og kulturstyrelsen

Inventarnummer: 1487

Morten Stræde, Mørkets geometri. Til ET, 1986

Morten Stræde (f.1956) er en markant skikkelse i dansk samtidskunst. Han tog afgang fra Det Kongelige Danske Kunstakademi i 1984 og vendte senere tilbage som professor ved Billedhuggerskolen fra 1994 til 2003. Morten Stræde fik sit kunstneriske gennembrud i slutningen af 1980'erne som en del af den postmoderne generation, der blev kendt under betegnelser som De unge vilde og Den nye skulptur.

I sit arbejde er han særligt optaget af skulpturens forhold til kroppens dimensioner og mødet mellem værket og beskueren. Ved første øjekast kan hans værker virke formelle og æstetisk raffinerede, næsten som tidløst design. Men bag det smukke ydre gemmer sig en kunstner med dyb historisk bevidsthed. Morten Stræde skaber sine ofte tvetydige og fortællende værker med udgangspunkt i den skulpturelle tradition og ser billedkunsten som en særlig form for erkendelse, der udspringer af arbejdet med det fysiske materiale.

Han har gennem sin karriere skabt en lang række skulpturer og offentlige udsmykninger, hvor han altid forholder sig til det konkrete rum og stedets særlige karakter. Det gælder både klassisk placerede kunstværker og projekter udviklet i tæt samarbejde med arkitekter og ingeniører.

Mørkets geometri. Til ET, 1986

Bemalet polyster

Gave fra Ny Calrsbergfondet 28-01-1987

Inventarnummer: 603

Inge Ellegaard, Dante over floden, Styx, 1983

Inge Ellegaard (1953–2010) trådte frem på den danske kunstscene som en markant stemme blandt 1980'ernes Unge Vilde – en generation, der pustede nyt liv i maleriet med energi, farveeksplorationer og en kompromisløs tilgang til formen. Gennem sit 57 år lange liv udviklede Inge Ellegaard et kunstnerisk udtryk, der rækker langt ud over periodens rammer og fortsat vækker genklang i dag.

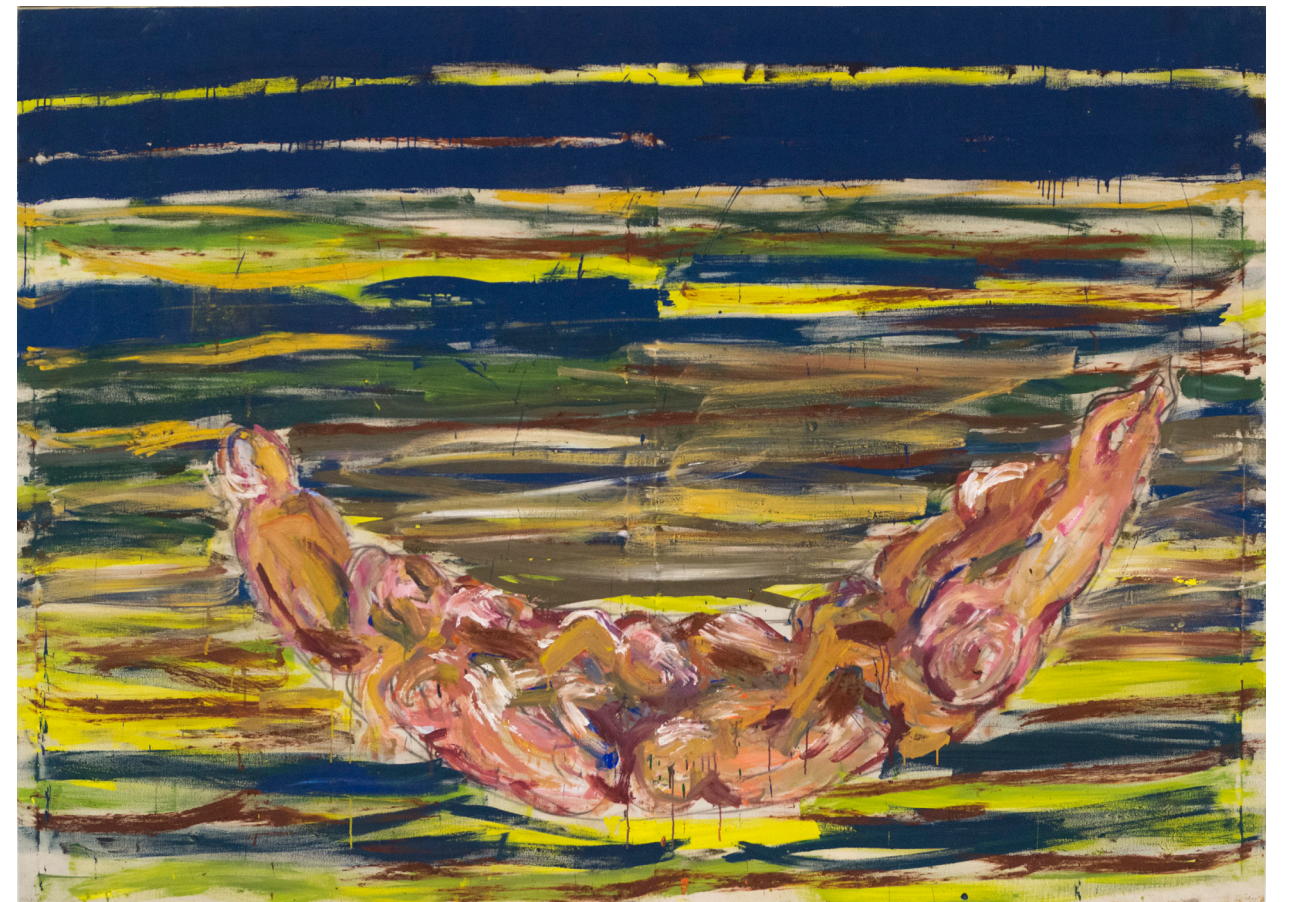
Hendes malerier er på én gang voldsomme og kontrollerede. De rummer en særlig spænding mellem det spontane og det strukturerede – mellem kraftfulde penselstrøg og nøje gentagelser. Inge Ellegaard formåede at forene det ekspressive med det minimalistiske, det stofflige med det stringente, og at lade det figurative smelte sammen med det abstrakte. I hendes billedverden mødes mytologi og meningsløshed i et særegent univers, hvor kaos og orden eksisterer side om side.

Dante over floden, Styx, 1983

Akryl på lærred.

Købt den, 11-11-2011

Inventarnummer: 1227

Ingvar Cronhammar, Henover vandene, gennem himlene ned i glemslen, 1986

Ingvar Cronhammar står i dag i dansk kunst som en af de helt store monumentbyggere. Han tænker sine store monumenter – og skulpturer i øvrigt – og overlader selve udførelsen til ingeniører, tømrere, smede osv. Den eventuelle tolkning og teoretisering overlader han også til andre, os beskuere: “Jeg er selv en interesseret tilskuer til det jeg laver”. Sådan har det ikke altid været. Cronhammar har rod i 60’ernes og 80’ernes frodige århusianske kunstmiljø, som i dets iver efter at eksperimentere og gå nye og anderledes veje ikke stod tilbage for nogen eller noget. Op til begyndelsen af 80’erne var Cronhammars arbejder meget direkte og ofte bastante i deres udtryk. De var nærmest anekdotiske illustrationer til klart afgrænsede emner hentet i den aktuelle hverdag. I begyndelsen af 80’erne skete et voldsomt skred – illustrationen forsvandt, og i stedet kom en række kraftfulde værker, med for skulptur så fremmedartede materialer som knogler, fuglevinger, udstoppede ål, kranier og lignende. Senere er Cronhammars materialeverden udvidet med huder, gummi, jern, olie og vand. En helt anden suggestiv kraft lyser ud af disse arbejder. Titlerne, såsom *Fra blonden mellem rødt og sort* og *Henover vandene, gennem himlene ned i glemslen*, indikerer at Cronhammars ærinde ikke længere er illustrationen, men anekdoten.

Henover vandene ... er et værk skabt til en udstilling på Horsens Kunstmuseum, hvor tre kunstnere blev bedt om at fabulere over en af historiens store opdagelsesrejsende, der var født og opvokset i Horsens, Vitus Bering. Bortset fra at det for Cronhammars vedkommende skulle være skulptur, var der ingen begrænsninger. Bering kæmpede sig gennem hele Rusland og fandt strædet mellem Asien og Amerika. Den eneste direkte henvisning til, hvor vi skal hen, er stjernen på kuglen bygget op af hvalknogler, hesteknogler og svineblære. Ellers udstråler skulpturen alt, lige fra dyb mystik til eventyr og poesi. Spørger man Cronhammar, hvad hans ting betyder, svarer han klart. “Jeg ved det sgu ikke, men jeg har en følelse der siger mig, når jeg er på rette spor”.

Arbejdsmetoden går ikke gennem skitser og forarbejder men ”tingene kommer til mig som en slags melding”, der så bliver videreudviklet i hovedet.

Cronhammar finder sine former et sted i underbevidstheden, en underbevidsthed, der er påvirket af fascination af store maskiner, videofilm, og alt muligt andet. I de senere år har Cronhammars skulpturer udviklet sig fra mindre arbejder til store monumenter, ikke bare for at de skal være store, ikke bare for på den måde at være uomgængelige, men fordi meldingen sagde den størrelse, og vi må give ham ret – de skal være så store.

Henover Vandene, gennem Himlene ind i Glemslen, 1986
Svanevinger, dyrekogler, svineblærer, voks, jern. 187 x 69 cm
Købt den 4 januar 1988
Inventarnummer:619

Henover Vandene, gennem Himlene ind i Glemslen, 1986
Svanevinger, dyrekogler, svineblærer, voks, jern. 187 x 69 cm
Købt den 4 januar 1988
Inventarnummer:619

Katja Bjørn, på den anden side, 2012

Katja Bjørn (f.1976) inviterer med værket På den anden side, på en fascinerende rejse til den anden side, ind i en forunderlig verden baseret på drømme og fantasi. I hendes værk På den anden side oplever man, hvordan videoformatet, på trods af sin flygtige karakter, formår at blive en form for levende maleri. I dette værk søger kvinden på skærmen kontakt med beskueren ved at kigge ud mod os - på den anden side. Kvinden på skærmen udforsker beskuerens rum, mens vi, som beskuer, får lov til at udforske kvindens rum og spekulere over, hvor hun befinder sig, hvad hun søger på den anden side, og om vi kan kommunikere med hende. Måske er hun mere end bare et billede, og måske kan vi træde ind i hendes verden.

Katja Bjørn udforsker kroppens skulpturelle form i hendes arbejde og bruger ofte video som et middel til dokumentation. Hun undersøger forholdet mellem det virtuelle rum i videoen og det fysiske rum, hvor beskueren står. Katja Bjørns værker kredser om temaer som krop, natur, køn og spiritualitet som er de forskellige aspekter af den menneskelige tilværelse. Gennem video, installation og skulptur udforsker hun grænser og muligheder i mødet mellem værket, rummet og beskueren. Hendes interesse i kroppen handler, om at hun ser kroppen som et knudepunkt bestående af forskellige biologiske, kulturelle, mytologiske og æstetiske tråde. I hendes værke fremtræder særligt kvindekroppen som collager af overflader og membraner, dybder og betydninger

På den anden side. 2012

Videoinstallation. Varighed 11,24 min.

Købt den 29 juni 2012

Inventarnummer: 1240

